

Pane starosto,

uběhlo už pětadvacet let od změny politického zřízení u nás s následnou privatisací a já jsem se opakovaně setkal s obviněním, že jsem chtěl obci Říčany ukrást zdravotní středisko. A protože pravý opak je pravda, tak já chci teď vzpomenout jak tomu tehdy opravdu bylo.

Tak především - nikdo nemohl obci zdravotní středisko ukrást, protože patřilo k nemocnici Ivančice a majitelem byl stát. A ten rozhodl o privatisaci, aby každý zdravotnický objekt měl svého majitele. Logicky s předností pro zaměstnance v daném objektu. Pracoval jsem tehdy jako obvodní lékař v místním zdravotním středisku a byl jsem členem obecního zastupitelstva. S tehdejší starostou jsme se shodli na tom, že středisko by mělo patřit obci, už jen proto, že je stavěla a nikoli nějaké, dokonce cizí osobě. Bylo ale tehdy zřejmé, že obecní projekt má malou šanci, tak jsme vymysleli plán - podat takový soukromý projekt, který vyhraje a objekt potom převést na obec. Zadal jsem proto privatisační plán odborníkovi, aby se zvýšila šance na úspěch. Byla to nemalá investice, ale vyplatila se. Jak jsme se později dozvěděli - obecní projekt získal jediný hlas, ten starostův, konkurenční projekt kolegyně Švehlíkové, vlastně dva projekty, za t.zv. s.r.o. a její soukromý, získal dva hlasy - hlas přítele dr. Julínka, pozdějšího, nechvalně známého ministra zdravotnictví a dr. Matušiny, jeho podřízeného z ivančické nemocnice. Zřejmě taky proto jen dva hlasy, protože projekt vynechal z plánu dvě lékařská místa - gynekologa a obvodního praktického lékaře. Šlo tedy o omezení provozu. A protože se jednalo i o moje místo - začala totiž platit t.zv. kapitační platba, t.j. za počet registrovaných pacientů, nikoliv jen za post, bez ohledu na počet a spokojenost pacientů, jak tomu bylo za minulého režimu - bylo pro mě životně důležité vyhrát projekt, abych mohl dále pracovat. Dosáhl jsem totiž už důchodového věku a můj důchodový výměr činil jen třiapůl tisíce korun měsíčně. /Předkládám doklad k uvěření/. A s takovým důchodem by se dalo jen ~~těžko~~ ^{těžko} vyžít. Můj projekt nakonec vyhrál protože počítal se zachováním stavu a dalším rozšiřováním služeb.

Naštěstí pro mě, že jsem mohl ještě pracovat a naštěstí pro obec, protože platila ona džentlmenská dohoda o bezplatném předání objektu obci. Ve středisku je šest ordinací a dva byty, to je velký majetek a stálý zdroj příjmu z nájemného. Přitom privatisační cena byla pouhých 850.000 Kč, dnes je mnohem vyšší. Předání střediska obci bylo v plánu hned po některých úpravách, především zřízení výdejny léků, či hned lékárny z jednoho bytu. Nakonec k tomu došlo dřív pod tlakem obce, dokonce, dokonce s vyhrožováním podpisové akce "dům od domu" proti mé osobě. Argumentem bylo, že konkurence účast v soutěži odvolala, což bylo už jen prázdné gesto po neúspěchu. Přitom bylo známo, že deklarovaná dohoda o bezplatném předání obci platí. Dr. Julínek šel dokonce tak daleko, že dotáhl tento problém do předsednictva lékařské komory v Brně, kde jsem byl také členem a tedy přítomen a tam horlivě loboval za projekt dr. Švehlíkové, ačkoliv věděl, že komora nemá do privatisace co mluvit. Náš starosta byl svědkem, jeho nátlak na komisi byl marný. V té době mně chodily anonymní dopisy, urážlivé a politicky nepřátelské. Ten poslední devátý jsem předal policii v Brně k vyšetření. Závěr byl, že dopis byl napsán na psacím stroji v ordinaci dr. Švehlíkové a že klíč od ordinace má jen doktorka, sestra a uklízečka. Tím vytřování skončilo, nevím proč, ale pisatel anonymů je, myslím, jasný, šlo přece jen o velký majetek. Nečekal jsem vděk za záchranu zdravotního střediska ani uznání. Co však přišlo, bylo k neuvěření. Obecní úřad přehodnotil nájemná, mně je zvýšil o tisícovku měsíčně a kolegyni švehlíkové o totéž snížil. Divná spravedlnost. Požádal jsem proto p. místostarostu, aby přeměřil výměru pronajatých místností a ten zjistil, že se nezměnila. Obecní úřad pak - s hanbou - musel vrátit nájemné na původní výši. To se stalo v dalším volebním období, kdy už jsem nebyl členem obecního zastupitelstva a starostou byl ing. Kubiš. Kdybych to byl jen tušil, tak jsem si mohl ponechat aspoň svoji ordinaci. Takové jsou moje vzpomínky na porevoluční sametovou dobu, takto bylo. Chtěl jsem hlavně prokázat, že to byla jediná možnost, jak zachránit zdravotní středisko pro obec Říčany. Žádám proto o laskavé seznámení obecního zastupitelstva s tímto mým prohlášením, aby bylo už jednou pro vždy jasno. A možná to bude zajímat i kronikáře. děkuju za pozornost.

Dr. František Novák

bývalý obvodní lékař a právě letos a v tomto měsíci rovných 40 let říčanský občan

Říčany o velikonocích 2015.

Post scriptum - ještě krátká vzpomínka na historii vzniku současného demokratického vedení obce. Po t.zv. sametové revoluci koncem listopadu 1989, kdy padl totalitní režim, vznikala po celé republice občanská fóra jako proti váha komunistického vedení, jen v naší obci se nic nedělo. Proto jsme s ženou vyrobili velký plakát do okna restaurace "Na růžku" a pozvali říčanskou veřejnost na setkání do kulturního domu na Mikuláše - 6. prosince. Pamětníci si jistě vzpomenou, že sál byl plný a že jsme tam založili OF. Ze členů občanského fóra pak bylo v prvních demokratických volbách zvoleno obecní zastupitelstvo a starosta obce. Tento systém se pak osvědčil a funguje dodnes ke spokojenosti celé naší obce.

Dodatek ke zprávě z loňských velikonoce.

Serií anonymních dopisů jsem pokládal za neškodný projev psychopata, takže žalobu na neznámého pachatele jsem nepodal, pro mě byl známý. Jeden z anonymů měl dokonce adresu: "Veterinář Franta Novák, zdravotní středisko Říčany". To je jako podpis pisatele. Také proto, že to nebyl první ani poslední pokus poškodit mě. Řísemný útok byl nepochybně provázen příslušnými pomluvami, což jsem poznal a dosud cítím na vztahu a chování některých bývalých pacientů a spoluobčanů v Říčanech. Proto přece jen chci požádat obecní úřad v Říčanech o zveřejnění tohoto prohlášení na webových stránkách obce, aby každý kdo chce, se dozvěděl pravdu o historii privatisace zdravotního střediska v Říčanech.

Velikonoce 2016.

F. Novák